

Votre Programme Matmidim – Chiour BETH

Semaine du 27 au 31 août 2023

Souguia n°101

ט"ו

Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

Sonneries du Choffar (1)

- Les sources -

Etude dédiée à la Réfoua Chéléma de

Sarah Zaza bat Messaouda

Tephila avant le Limoud

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שלא יארע דבר תקלה על ידי, ולא אכשל בדבר הלכה, וישמחו בי חברי, שלא אמר על טמא טהור ולא על טהור טמא, ולא על מתר אסור ולא על אסור מתר, ולא יפשו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך

Tephila après le Limoud

מודה אני לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, ששמת חלקי מיושבי בית המדרש. ולא שמת חלקי מיושבי קרנות. שאני משכים והם משכימים. אני משכים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אני עמל והם עמלים. אני עמל ומקבל שְׂכָר והם עמלים ואינם מקבלים שְׂכָר. אני רץ והם רצים. אני רץ לחיי העולם הבא, והם רצים לבאר שחת. שנאמר ואתה אלהים תורדם לבאר שחת. אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך

Cette semaine nous commençons la Souguia des Tkiot Choffar. La Guemarra nous enseigne que nous avons l'obligation d'écouter trois séries de sonneries de « Trouot », chacune précédée et suivie de « Tkiot ». Nous devons nous pencher sur la taille et la nature des sonneries, ainsi que sur les différents Minhaguim répendus dans les communautés. Cette semaine nous verrons les sources dans la Guemarra, puis nous commencerons à énumérer les différentes discussions dans les Richonim à travers Tosfot.

Bon Limoud sur Matmidim !

Programme du dimanche

Etudier les deux versets principaux de la Mitsva de Tkiat Choffar à Roch Hachana. Les différents textes rapportés nous permettent d'entamer cette étude avec un peu de Moussar ; que par le mérite de cette étude Hachem nous inscrive dans le Livre de la Vie !

Comment expliquez-vous les interprétations du second verset qui seraient liées à l'absence de sonnerie lorsque Roch Hachana tombe Shabbat, alors que cet interdit n'est que Miderabanan ?

שפתי כהן במדבר פרשת פינחס

ובחודש השביעי. הוא יום ראש השנה יום דין. ונבחר חודש זה להיות יום דין, לפי שבחודש זה הוא מזל מאזנים, ואומר (תהלים ס"ב, י') במאזנים לעלות, שכולם עולים לפניו לדין, וצריכין הכל שיכינו עצמן ויזיינו עצמן בכלי זיין שהם תשובה ומעשים טובים, לזה הוא חודש ז' זיין, עוד נבחר יום זה לדין, לפי שבתשרי נברא העולם, וקשה דהא העולם נברא בכ"ה באלול, אלא מה שאמרו שבתשרי נברא העולם הוא על האדם שנברא ביום ששי שהוא נקרא עולם, שסיבת בריאת העולם הוא בשבילו, בראשית אותיות א' בתשרי, ואותו יום נצטווה ולא עמד בציוויו ונידון ויצא בדימוס, ואמר לו זה סימן לבניך, כשם שיצאת ביום זה בדימוס, כן בניך יוצאים מלפני בדימוס, ולזה נקרא תשרי, תשרי ותשבוק לחובין, זהו מקרא קודש יהיה לכם, היו בטוחים בו ועשו אותו יום טוב, אבל לכם לבד, כמו שאמר (שם ט', ט') והוא ישפוט תבל בצדק, אלו ישראל שנידונין תחילה מיקמי דליפוש חרון אף, שביום זה דן כל העולם. ועם כל זה יום תרועה יהיה לכם, לא תמשכו באכילה ושתייה כל כך כי הוא יום דין:

ויקרא פרשת אמור פרק כג פסוק כד

דְּבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם שְׁבֻתוֹן זְכֹרֹן תְּרוּעָה מִקְרָא־קֹדֶשׁ:

רש"י ויקרא פרשת אמור

זכרון תרועה - זכרון פסוקי זכרונות ופסוקי שופרות, נ לזכור לכם עקידת יצחק שקרב תחתיו איל:

רמב"ן ויקרא פרשת אמור

אבל "זכרון תרועה", כמו יום תרועה יהיה לכם (במדבר כט א), יאמר שנריע ביום הזה ויהיה לנו לזכרון לפני השם, כמו שנאמר להלן (שם י י) ותקעתם בחצוצרות והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם.

רבינו בחיי ויקרא פרשת אמור

זכרון תרועה. זכרון פסוקי שופרות לזכור להן עקדת יצחק שקרב תחתיו איל

חזקוני ויקרא פרשת אמור

באחד לחדש יהיה לכם שבתון כשיהיה לכם באחד לחודש שבתון אז הוא זכרון תרועה כלומר כשחל ראש השנה בשבת אין בו תרועה כמו שגזרו רבותינו ואין בו אלא זכרון תרועה בעלמא ולכך אנו אומרים בתפלה בר"ה שחל להיות בשבת את יום הזכרון הזה זכרון תרועה ובפרשת פנחס לא כתוב שבתון רק יום תרועה יהיה לכם פירוש כשאירע בחול אומרים בו את יום הזכרון הזה יום תרועה וכן יסד הפייט בקרובץ של ראש השנה אם יקרה בשבת קדש זכרון תרועה מקרא קדש טבעו אם בחול יבא צוו לתקוע בכל גבולכם יום תרועה יהיה לכם. זכרון תרועה ע"י התרועה תהיו נזכרים לפני הקדוש ברוך הוא כדכתיב והרעותם ונזכרתם.

במדבר פרשת פינחס פרק כט פסוק א

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם כָּל־מִלְאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יְהִי לָכֶם:

תרגום אונקלוס

ובירחא שביעאה בחד לירחא מערע קדיש יהי לכון כל עבדת פולחן לא תעבדון יום יבבא יהי לכון:

אפריון במדבר פרשת פינחס

לשון הרמב"ם בהל' תשובה (פרק ג' הלכה ד'): אעפ"י שתקיעת שופר בר"ה גזירת הכתוב, רמז יש בו כלומר עורו ישינים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וחזרו בתשובה וכו' ע"ש לשונו הנחמד. ואמרתי דליכא מידי דלא רמיזא באורייתא, דהא איתא במדרש אמר רבי תחליפא קיסריא בכל הקרבנות כתיב והקרבנתם וכאן כתיב ועשיתם, אמר הקדוש ברוך הוא מכיון שננסתם לפני בדין ביום הזה ויצאתם בדימוס, מעלה אני עליכם כאילו היום נעשיתם, כאילו היום בראתי אתכם בריה חדשה וכו'. וזהו ההמשך יום תרועה יהיה לכם לעורר אתכם לתשובה כדי שתצאו בדימוס, וע"כ ועשיתם וגו' שמעלה אני עליכם כאילו היום נעשיתם וכו':

אברבנאל

(א) ובחדש השביעי וגומר עד ובחמשה עשר יום לחדש השביעי. אחרי שזכר קרבן חג המצות וחג השבועות צוה על יום תרועה וי"ה שהם בחדש השביעי. ואמר בו יום תרועה. ובפסיקתא דרשו כתוב יום תרועה לכם וכתוב אחר אומר זכרון תרועה יהיה לכם. היאך יתקיימו שני הכתובים הללו בזמן שהוא בא בחול יום תרועה יהיה לכם ובזמן שהוא בא בשבת זכרון תרועה. וע"ד הפשט יום תרועה הוא כמו זכרון תרועה צוה שיזכרו ענינם וכמו שאמרו מלכיות זכרונות ושופרות וזה יהיה באמצעות התרועה [...]

הדרך הא' שלהיות יום תרועה ר"ה יום הדין לכל היצורים [...] היתה הכונה בתרועה ההיא להעיר לבבות בני אדם בתשובה כדי שיהיה ה' שופטנו ה' מחוקקנו ה' מלכנו הוא יושיענו בשנה ההיא מהרעות שיורו עליהם המערכות השמימיות כמו שבאירתי שמה שביום הכפורים נחתם לתשועה חיים והצלה ולכן כדי לרמוז לזה היו מליצים וזוכרים זכות אבותיהם והיה הפר זכר לאברהם ולכן היה פר אחד כי אחד היה אברהם והיה האיל זכר ליצחק שנעקד במקומו ושבעת הכבשים זכר ליעקב ובניו כי הנה בני לאה עם דינה היו שבעה ובני רחל כשנמנה יוסף לשנים עם בני האמהות היו גם כן שבעה ולכן היו שבעת הכבשים רמז להם כדי שזכותם יגן על בניה' זרעם בימים ההמה וזהו הדרך התורני.

Programme du lundi – mardi

Se pencher essentiellement sur la définition des Tkiot (1ere partie de la Guemarra), et passer sur les sources des sonneries rapidement. Quelle est la longueur des sonneries selon Rachi ? Rabbi Abahou est-il en désaccord avec les Tanaïm ?

לג: יום טוב פרק רביעי ראש השנה

אלא: מתני' סדר תקיעות שלש כו'. אחת למלכיות ואחת לזכרונות ואחת לשופרות: שלש של שלש שלש. תקיעה ותרועה ותקיעה לכל אחת ואחת: שלש יבבות. שלש קולות בעלמא כל שהוא: סקע בראשונה. פשוטה שלפני התרועה תקע כדרכה: ומשך בשניה. תקיעה של אחר התרועה משך כשמים ללאת זה ידי שמים שהיה לריך לעשות זו (א) פשוטה שלאחריה דמלכיות ופשוטה שלפניה דזכרונות: אין צידו אלא אחת. דפסקוי תקיעה אחת לשמים לא מפסקינן: מי שצירך. התפלל תפלת מוספין וצירך תשעה צרכות: סוקע ומריע וסוקע שלש פעמים. מוקע ומריע ומוקע בשציל מלכיות וכן בשציל זכרונות וכן בשציל שופרות: גמ' סנא דידן קא השיב דכולהו צבי. והכי קאמר שיעור (א) שלש תקיעות כשלש התרועות: וסנא צרא קא השיב דחדא צנא. שיעור התקיעה כשיעור התרועה ומרזייהו חדא מילתא אמרי: שצריס. ארוכיס מיצבות: אמר אציי צהא ודאי פליגי אע"ג דאוקימנא דברישא לא פליגי על כרחך צהא ספא פליגי דלית לשנויי צה מידי והיינו פלוגתא: דמסרגמינן. תרועה יצנא וצאימיה דסיסרא כתיב נמי האי ליסנא ומיצב: מאן דאמר שצריס סבר גנוחי גנת. כאדס הגונח מלבו כדרך החוליס שמאריכין בגניחותיהן: ילוני ילי. כאדס הצוכה ומקונן קולות קצריס סמוכין זה לזה: שאין

סיפא נמי מתעסק: מתני' סדר תקיעות שלש של שלש שלש ישיעור תקיעה כשלש תרועות^א ושיעור תרועה כשלש יבבות^ב ויתקע בראשונה ומשך בשניה כשמים אין בידו אלא אחת ימי שבירך ואחר כך נתמנה לו שופר תוקע ומריע ותוקע שלש פעמים כשם ששליח צבור חייב כך כל יחיד ויחיד חייב רבן גמליאל אומר השליח צבור מוציא את הרבים ידי חובתן: גמ' והתניא^א שיעור תקיעה כתרועה אמר אביי תנא דידן קא השיב תקיעה דכולהו בבי ותרועות דכולהו בבי תנא ברא קא השיב חד בבא ותו לא: שיעור תרועה כג' יבבות: והתניא^א שיעור תרועה כשלשה שברים אמר אביי בהא ודאי פליגי דכתיב יום תרועה יהיה לכם ומתרגמינן יום יבבא יהא לכוון וכתיב באימיה דסיסרא^ב בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא מר סבר גנוחי גנח ומר סבר ילוני יליל תנו רבנן^ב מנין שבשופר ת"ל^א והעברת שופר תרועה אין לי אלא ביוכל בראש השנה מנין תלמוד לומר בחדש השביעי שאין תלמוד לומר בחדש השביעי ומה תלמוד לומר בחדש השביעי שיהיו כל תרועות של חדש שביעי זה כזה ומנין שפשוטה לפניה ת"ל והעברת שופר תרועה ומנין שפשוטה לאחריה ת"ל תעבירו שופר ואין לי אלא ביוכל בראש השנה מנין ת"ל בחדש השביעי

יום טוב פרק רביעי ראש השנה לד.

1) שאין תלמוד לומר חדש השני. דהא כחז לן זכמה מקומות דיום הכפורים כחדש השני הוא והכא יו"כ כמיז: והעברת פשוטה משמע העברת קול אחד: ציו"כ פעיירו. הרי העברה תחילה וסוף ותרועה כתיבא צינתיס: ומנין שלש שלש שלש מנין דהך פשוטה לפניה ולאחריה ותרועה צאמצע עבדין תלתא זימני למלכות חדא ולזכרונות חדא ולשפוטות חדא: ס"ל תרועה תלתא זימני לכל אחת פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה: ומנין ליתן אם האמור של זה בזה כו'. לפי שלש תרועות הללו לא נאמרו במקום אחד שהשמים נאמרו ברעש השנה והאחמ ציובל מנין ליתן האמורות ברעש השנה ציובל וליתן האמורה ציובל צר"ה שיהו כלן וכלן שלש: שיעי שיעי לג"ש. נאמר צר"ה כחדש השני ונאמר ציובל והעברת שופר תרועה כחדש השני: וסוף מעיקרא אויסי צהיקשא. ללמוד זה מזה מניין שצפורה ופשוטה לפניה ולאחריה גמר צר"ה מיובל צהיקשא דאין ת"ל כחדש השני אלא להקיש כל תרועות של חדש השני שיהו שוות: וסוף גמר צר"ה. ליתן האמור של זה בזה הא נמי מימי צהיקשא דאי כדכתיבן שיהו שמים צר"ה ואחת ציובל אין תרועות של חדש השני שוות: ס"ק אי לאו ג"ש. אי לא נאמרה ג"ש זו למשה מסיני לדונה הייתי מציה הכל צהיקשא כלומר מעלמו: והאי תנא מיימי לה ממדבר. שיהא פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה: תקיעה בפני עצמה כו'. דלא תימא חדא היא והכי קאמר היו מוקעין תרועה אלא ה"ק ותקעתם תקיעה ואחריה הריעו תרועה: או אינו אלא אחת היא והכי קאמר היו מוקעין תרועה: כשהוא אומר ספקו ולא פריעו. מכלל דמסקעת מתקעו ותרועה קאמר ותרועה לא קרי לה תקיעה הרי על כחן תקיעה צפני ענמה כו':

שאיין ת"ל בחדש השביעי ומה ת"ל בחדש השביעי שיהו כל תרועות החדש השביעי זה בזה ומנין לשלש של שלש ת"ל והעברת שופר תרועה שבתון זכרון תרועה יום תרועה יהיה לכם ומנין ליתן את האמור של זה בזה ושל זה בזה ת"ל שביעי שביעי לגזירה שוה הא כיצד שלש שהן תשע שיעור תקיעה כתרועה שיעור תרועה כשלשה שברים האי תנא מעיקרא מיימי לה בהיקשא והשתא מיימי לה בגזירה שוה הכי קאמר אי לאו גזירה שוה מיימינא לה בהיקשא השתא דאתיא גזירה שוה דהיקשא לא צריך והאי תנא מיימי לה בג"ש ממדבר דתניא ותקעתם תרועה תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה אתה אומר תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה או אינו אלא תקיעה ותרועה אחת היא כשהיא אומר ובהקדיל את הקהל לתקעו ולא תריעו הוי אומר תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה ומנין שפשוטה לפניה ת"ל ותקעתם תרועה ומנין שפשוטה לאחריה ת"ל תרועה יתקעו ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקא אומר אינו צריך הרי הוא אומר ותקעתם תרועה שנית שאין ת"ל שנית ומה ת"ל שנית זה בנה אב שכל מקום שנאמר תרועה תהא תקיעה שניה לה אין לי אלא במדבר בר"ה מנין ת"ל תרועה תרועה לגזירה שוה ושלש תרועות נאמרו בר"ה שבתון זכרון תרועה יום תרועה והעברת שופר תרועה ושתי תקיעות לכל אחת ואחת מצינו למדין שלש תרועות ושש תקיעות נאמרו בר"ה שתי מדברי תורה ואחת מדברי סופרים שבתון זכרון תרועה והעברת שופר תרועה מדברי תורה יום תרועה יהיה לכם לתלמודו הוא בא רבי

שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן אחת מד"ת ושתי מדברי סופרים והעברת שופר תרועה מד"ת שבתון זכרון תרועה ויום תרועה יהיה לכם לתלמודו הוא בא מאי לתלמודו הוא בא מביעי ביום ולא בלילה ואידך ביום ולא בלילה מנא ליה נפקא ליה מביום הכפורים אי (ביום) הכפורים יליף נגמור נמי מיניה לפשוטה לפניה ופשוטה לאחריה והעברת תעבירו לא משמע להו אלא מאי דרשי בהו והעברת כדכב מתנא דאמר ר"ב מתנא והעברת דרך העברתו תעבירו דקאמר רחמנא נעבריה ביד ואידך ר"ב מתנא מדרשני בדיבוריה תעבירו ביד לא מצית אמרת דגמר עברה עברה ממש כתיב הכא והעברת שופר תרועה וכתוב התם ויצו משה ויעבירו קול במחנה מה להלן בקול אף כאן בקול ולהאי תנא דמיימי לה ממדבר אי מה להלן הצוצרות אף כאן הצוצרות ת"ל תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו אי זהו חג שהחדש מתכסה בו הוי אומר זה ר"ה וקאמר רחמנא שופר אתקין רבי אבהו בקסרי תקיעה שלשה שברים תרועה תקיעה מה נפשך אי ילולי יליל לעביד תקיעה תרועה ותקיעה ואי גנחי גנח לעביד תקיעה שלשה שברים ותקיעה מספקא ליה אי גנחי גנח אי ילולי יליל מתקיף לה רב עורא ודלמא ילולי הוה וקא מפסיק שלשה שברים בין תרועה לתקיעה דהדר עביד תקיעה תרועה ותקיעה מתקיף לה רבינא ודלמא גנחי הוה וקא מפסקא תרועה בין שברים לתקיעה דהדר עביד תש"ת אלא רבי אבהו מאי אתקין אי גנחי גנח הא עבדיה אי ילולי יליל הא עבדיה מספקא ליה דלמא גנח וילולי אי הכי לעבד נמי איפכא תקיעה תרועה שלשה שברים ותקיעה דלמא יליל וגנח סתמא דמילתא כי מתרע באיניש מילתא ברישא גנח והדר יליל: תקע בראשונה ומשך בשניה כשתים: אמר רבי יוחנן שמע

נעבריה ביד. פירוש שאלמוני צידו ויתקע ולא שיעימו על גבי שום דבר ויתקע ופירוש הקונטרס עיקר: מתעשה

Programme du mercredi - jeudi

Quelle est la Mahloket entre Riva et Rachi ? Comme qui penche Tosfot ? Pouvez-vous repousser ce que Tosfot exige de raccourcir les Chvarim selon Rachi ? Quelle est la preuve pour permettre de multiplier les Chvarim ? Est-ce permis aussi pour Riva ? Rabbenou Tam pense-t-il que les Tanim étaient en Mahloket pour savoir si une Yévava est une Guenih'a ou une Yélala ? Y a-t-il un ordre obligatoire entre les différentes sonneries תר"ת et תש"ת תשר"ת ?

תוספות ד"ה שיעור תרועה כשלוש יבבות

פירוש בקונטרס שלשה קולות בעלמא כל שהוא ולקמן (דף לד.) אמרינן דאתקין רבי אבהו בקסרי קשר"ק קש"ק קר"ק משום דמסופק בתרועה דקרא אי תרועה ממש מה שאנו קורין תרועה דהוא ילולי יליל או שברים דגנוחי גנח או שברים ותרועה שניהם צריך לתרועה דדלמא גנוחי גנח וילולי יליל **וצריך ליזהר בשברים** שלא יהא מאריך על כל אחד בפני עצמו כג' יבבות של שלשה קולות כל שהוא דאם כן נעשה תקיעה ולא שברים דהא שיעור תקיעה כתרועה ושיעור תרועה כג' יבבות **ונראה שחייב אדם להאריך בתקיעה** של קשר"ק יותר משל קש"ק ובשל קש"ק יותר משל קר"ק דהא שיעור תקיעה כתרועה וקשר"ק אנו עושים משום ספיקא דגנוח ויליל נמצא שצריך להאריך בתקיעות של קשר"ק כשיעור שלשה שברים וג' יבבות ובתקיעות של קש"ק כשיעור ג' שברים דהא עבדינן קש"ק משום ספיקא דגנוחי גנח ובתקיעות של קר"ק כשיעור תרועה שהוא ילולי יליל ומיהו אם מאריך בכל התקיעות כתקיעות קשר"ק אין לחוש דיכול להאריך כמו שירצה כדתנן ומשך בשניה כשתים אין בידו אלא אחת ומטעם זה נמי אין לחוש אם עשה ארבעה וחמשה שברים שהשברים במקום תרועה והוי לה תרועה אריכתא כמו שאנו מאריכין ביבבות

ורבי"א ורה"ר"י בן הר"ר מאיר מפרשים דיבבא היא שלש כחות של כל שהוא נמצאת תרועה תשע כחות ושיעור תקיעה כך היא ולפירושם אין לחוש אם מאריך קצת בשברים וצריך למשוך לתקיעה של קשר"ק לפירושם כשיעור ג' שברים ותשע כחות ומי שלא משך התקיעות כשיעור הזה ומשך קצת בשברים לא קיים מצוה לא כמר ולא כמר **ורבינו חננאל** פי' כפירוש הקונטרס

ועכשיו נוהגין לתקוע בישיבה לאחר קריאת התורה שלשים קולות ג' קשר"ק וג' קש"ק וג' קר"ק ובתפלה תוקעין אמלכיות קשר"ק ואזכרונות קש"ק ואשופרות קר"ק ולפום סוגיא דכולה פירקין היה ראוי לתקוע בשעת תפלה אמלכיות קשר"ק קש"ק קר"ק וכן אזכרונות וכן אשופרות או לאחר תפלה כולה אבל קודם תפלה לא אשכחן כדתנן מי שבירך ואח"כ נתמנה לו שופר אלא אשכחן בפרק קמא לעיל (דף טז.) למה תוקעין ומריעין כשהן יושבין ותוקעין ומריעין כשהן עומדין כדי לערבב את השטן והיינו כדעבדינן ומיהו לכאורה נראה לתקוע בתפלה כמו כן אמלכיות זכרונות ושופרות קשר"ק קש"ק קר"ק אכל חד וחד כדי לצאת מספק דרבי אבהו ובערוך פי' שהיו עושין כן שפי' בערך ערב דהלין דמחמרי [ועבדין] שלשים כדיתבין ושלשים בלחש ושלשים על הסדר כנגד מאה פעיות דפעיא אימיה דסיסרא ואלין [עשרה] אינון

כשגומרין כל התפלה קול תקיעא דיחידאי מיתבעי למיהוי [עשרה] תשר"ת תש"ת תר"ת והם מאה **ועל מנהג שלנו היה תמיה ר"ת** דקשר"ק של מלכיות וקש"ק דזכרונות וקר"ק דשופרות סותרין זה את זה דאי גנח ויליל כולהו בעי למיעבד קשר"ק ואי גנח לחוד כולהו בעי למיעבד קש"ק ואי יליל כולהו קר"ק והנהיג רבינו תם במקומינו לתקוע גם אזכרונות ואשופרות קשר"ק כמו במלכיות דהשתא נפיק מכל ספיקי וליכא אלא הפסק ובהכי סגי שלא לשנות המנהג ביותר דהא אמרינן שמע תשע תקיעות בט' שעות ביום יצא ונראה שיש קצת ליתן טעם על המנהג שלנו דסבר לה כמאן דאמר בסמוך אחת מדברי תורה ושתים מדברי סופרים וכיון שעשו בישיבה כל הספיקות של תורה ושל סופרים לא חשו לחזור ולעשות בשעת תפלה אלא ספיקא דאורייתא ובקדושת דאגן הסהר שעשה ר' שמשון ב"ר יונה כתיב נוי ארבעים קולות בהריענו והיינו כמנהגינו וכן בסדר רב עמרם אלא שכתב דבסוף מריע תרועה אחת בלא תקיעה

וא"ת אהנך דישיבה היכי נפיק הא תניא בס"פ (דף לד.): תקיעות וברכות של ראש השנה ויום הכפורים **מעכבות זו את זו** אלמא בעידן צלותא בעי למיעבד לאו פירכא היא דאע"ג דמשמע מתוך פי' הקונטרס דאם בירך ולא תקע או תקע ולא בירך פירוש בירך מלכיות זכרונות ושופרות אי אפשר לומר כן דהתניא לקמן (שם) שתי עיירות באחת תוקעין ובאחת מברכין כשהוא הולך הולך למקום שתוקעין ואין הולך למקום שמברכין ותנן מי שבירך ואח"כ נזדמנה לו שופר משמע שבלא שופר יכול לברך אלא תקיעות וברכות מעכבות זו את זו היינו שהתקיעות מעכבות זו את זו והברכות מעכבות זו את זו כשמברך

מלכיות זכרונות ושופרות יברך שלשתן או לא יברך כלל וכן תקיעות שברים תרועות אם בקי בשלשתן יתקע ואם לאו לא יתקע

וצריך לדקדק באותן שלשים קולות שאנו תוקעין בישיבה שכשמסיים השלשה קשרקי"ם ומתחיל הקשקי"ם או כשמסיים הקשקי"ם ומתחיל הקרק"ם למה לי שתי תקיעות זו אחר זו ממה נפשך יפטר בתקיעה אחת דאי גנח ויליל הרי יצא בשלשה קשר"ק ואי גנח לחוד אותה תקיעה אחרונה של קשר"ק אחרון תעלה לו למנין קש"ק וכן אם יליל אותה תקיעה אחרונה של קש"ק אחרון תעלה לו למנין קר"ק ושמא כיון שעשו התקיעה לשם פשוטה שאחר התרועה לא רצו שתעלה לשם פשוטה שלפניה ומיהו אשכחן ומשך בשניה כשתים שהיתה עולה לשתים אי לאו משום דפסוקי תקיעה בתרתי לא מפסקינן.

Liste des 101 Souguiot étudiées sur Matmidim		
Souguiot de Brah'ot		Sougiot sur les H'aguim
1. Birkot Hatorah 2. Choméa Kéoné 3. Arévout 4. Kavana dans le Chema 5. Position pour le Chema 6. Méah Brah'ot 7. Amen Yetoma 9. Les quantités pour les Brah'ot 10. Les Brah'ot de consommation 11. Brah'a Chééina Tsrih'a 12. Ikar Vétafel 13. Mééin Chaloch	14. Brah'a sur un interdit 15. Anigrone 17. Birkat Haguefen 18. Natei Inchei 19. Birkat Haréah' 22. Les jus 23. Trima 24. Pat Kisnin (1) 25. Pat Kisnin (2) 26. Les Apéritifs 27-31 Zimoun 32. Tefilat Haderekh	33 -34. Birkat Hagomel 38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit 39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Keli 40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot 41. Hatov Véhamétiv sur le vin 42. Cheva Brah'ot (1) 43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot 46. Birkat Halevanah 47-49. H'azarat Hachats'
Souguiot générales		
37. Bal Tossif 50. Tokh Kédé Dibour 51-52. Ein Chaliah' Lidvar Avera 53. Mitsva bo yoter Mibichlouh'o	54. Mitsvot lav lihanot nitanou 55-56. Mitsvat Assei Chehazman grama 57. Zerizim makdimim lemitsvot	71. 72. Haossek Bamitsva Patour Minhamitsva 89. 90. Les actions de l'enfant
Chabbat – Melekhet Mah'chevet		Chabbat – Les Derabanan
59. 60. 61. Mit'assek 62. 63. 64. Davar Chééno Mitkaven 65. à 68. Psik Récheh	75 à 79. Grama 80. Chinouy 69. 70. Melakha chééina tsrikha légoufah	91 à 95. Réhitsa BéChabbat VéYom Tov
Hachkafa- pensée juive	Even Haezer	Yorei Dé'ah
81 à 84. Tsaar Baalei Haim	96 à 99. Yih'oud	73. 74. Maaser sur les gains
Hanouka 8. Emplacement de la Hanoukia 44. Ner Ich oubeto 45. Ner Ich oubeto (2) Pourim 16. Michloah' Manot et Matanot Laevyonim 85. Zakhor et Méh'iyat Amalek Pessсах 20. Biour H'amets 58. Bedika des miettes 86. 87. 88. Vente du Hamets Sefirat Haomer 21. Un seul grand compte 89. 90. Un enfant qui devient adulte au milieu de la Sfira Ben Hametsarim 100. 3ème Beit Hamikdash Roch Hachana 35. Les trois Livres 101. Tkiot Choffar Soukot 36. Mitsaer		